

Prima instanță: Jud. Râșcani, mun. Chișinău (jud. Gh. V. Bîrnaz)

Instanța de apel: Curtea de Apel Chișinău (jud. M. Guzun, Iu. Cotruță, N. Simciuc)

ÎNCHEIERE

20 septembrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecător:

Tatiana Vieru

Judecători:

Oleg Sternioală, Nicolae Craiu

examinând admisibilitatea recursului declarat de P N, prin intermediul avocatului G V,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată depusă de P N împotriva Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, Comisiei de Litigii de pe lângă Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, intervenient accesoriu Consiliul Teritorial pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă sect. Râșcani mun. Chișinău cu privire la contestarea actelor administrative,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, prin care a fost respins apelul declarat de P N și menținută hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 13 septembrie 2016,

c o n s t a t ă :

La 23 decembrie 2013, P N s-a adresat cu o cerere de chemare în judecată către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, Comisia de Litigii de pe lângă Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei, intervenient accesoriu Consiliul Teritorial pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă sect. Râșcani mun. Chișinău privind contestarea actelor administrative.

În motivarea acțiunii a indicat că conform procedurii legale, la îndreptarea Centrului Medicilor de Familie nr. 12 sector Râșcani, mun. Chișinău a fost supusă expertizei de către Consiliul Râșcani, mun. Chișinău al Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, iar potrivit raportului nr. 885 din 03 septembrie 2013 s-a constatat procentul păstrat al capacității de muncă în mărime

de 50%, fiind încadrată în grad de dizabilitate mediu cu eliberarea certificatului de dizabilitate și capacitate de muncă CN nr. 011726.

Afirmă că la 04 septembrie 2013 a fost informată verbal despre decizia luată și nefiind de acord cu aceasta a depus cerere către Consiliul Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă pentru a fi examinată la consiliu.

Relevă că la 11 septembrie 2013 a primit copia certificatului nr. 1080 al Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, consiliul de control și revedere a deciziilor, potrivit căruia din motive necunoscute reclamantei s-a indicat o altă concluzie, precum că aceasta a fost supusă expertizei la 28 august 2013 și că prezintă deficiențe funcțional- structurale ușoare, care nu permit încadrarea în grad de dizabilitate, respectiv fiind determinat procentul capacității de muncă în mărime de 75%.

Susține că la 20 septembrie 2013 a depus contestație asupra deciziei consiliului de control și revedere a deciziilor privind determinarea dizabilității și capacității de muncă la Comisia de Litigii de pe lângă Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova, care poate fi apreciată ca o cerere prealabilă depusă conform Legii contenciosului administrativ și actului normativ special care prevede adresarea la Comisia de Litigii.

Comunică că, comisia a examinat contestația în absența sa, respectiv nu a fost citată pentru ședința din 14 noiembrie 2013, ulterior, fiind informată că decizia consiliului de control și revedere a deciziilor a fost menținută, specificându-se că au fost constatate deficiențe funcționale ușoare, cu capacitate de muncă păstrată în proporție de 75%, adică nu a fost încadrată în grad de dizabilitate.

Precizează că, răspunsul Comisiei de Litigii l-a recepționat la 23 noiembrie 2013, acesta fiind semnat de ministrul Valentina Buliga.

Declară că nu este de acord cu decizia Comisiei de Litigii, iar decizia consiliului de control și revedere a deciziilor se contrazice cu decizia consiliului teritorial Râșcani, în care este constatat procentul păstrat al capacității de muncă de 50%.

Consideră decizia ca fiind o răzbunare pentru faptul că nu a fost de acord cu decizia consiliului teritorial Râșcani, însă obiectiv la starea sănătății sale nu au atras atenția.

Relatează că toate actele medicale acumulate și expediate de instituțiile medicale în original și toate certificatele eliberate pe acest caz se află la pârâți, ei însă au refuzat să i le restituie, la pârâți se află și forma 088/e, c-06, c-04 și c-25.

Relevă că starea sănătății sale este gravă și toate problemele de sănătate sunt descrise în actele medicale prezentate pârâților.

Cere reclamanta anularea deciziei Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă luată de către Consiliul de control și revedere a deciziilor privind constatarea capacității de muncă a reclamantei de 75% și neîncadrarea în grad de dizabilitate; anularea certificatului nr. 1080 al Consiliului

Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă, eliberat la 11 septembrie 2013; anularea deciziei Comisiei de Litigii pe lângă Ministerul Muncii, Protecției Sociale și Familiei al Republicii Moldova din 14 noiembrie 2013; obligarea Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă să emită decizia de încadrare a reclamantei în grad de dizabilitate cu eliberarea certificatului de dizabilitate și capacitate de muncă corespunzător.

Prin hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 13 septembrie 2016, cererea de chemare în judecată a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, a fost respins apelul declarat de P N și menținută hotărârea Judecătorei Râșcani, mun. Chișinău din 13 septembrie 2016.

La data de 20 iunie 2017, P N, prin intermediul avocatului G V a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 04 aprilie 2017, solicitând casarea integrală a deciziei instanței de apel și a hotărârii primei instanțe cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În motivarea recursului, cu reiterarea motivelor de fapt și de drept invocate pe parcursul examinării cauzei în instanțele inferioare, a indicat că nu este de acord cu decizia instanțelor inferioare, deoarece nu au dat o apreciere obiectivă tuturor circumstanțelor indicate pe parcursul examinării cauzei.

Conform art. 434 Cod de procedură civilă, recursul împotriva deciziei se depune în termen de 2 luni de la data comunicării deciziei integrale.

Decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 04 aprilie 2017. Conform materialelor cauzei decizia instanței de apel a fost expediată participanților la proces la data de 20 mai 2017, însă date despre recepționarea acesteia lipsesc.

Astfel, recursul declarat la data de 20 iunie 2017 se consideră a fi declarat în termen.

În conformitate cu art. 439 alin. (2) din Codul de procedură civilă, după parvenirea dosarului, un complet din 3 judecători decide asupra admisibilității recursului, dispune expedierea copieii de pe recurs intimatului, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii obligatorii a referinței timp de o lună de la data primirii acesteia.

La 17 iulie 2017, Curtea Supremă de Justiție a expediat în adresa intimaților cererea de recurs, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 26 iulie 2017, Consiliului Național pentru Determinarea Dizabilității și Capacității de Muncă a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului declarat de P N, prin intermediul avocatului GV, ca fiind inadmisibil.

Alte referințe nu au parvenit.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție a RM consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC RM, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) al articolului menționat, prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că au fost aplicate eronat normele de drept material sau procedural, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC RM.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de P N, prin intermediul avocatului G V nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC, or recurenții nu au invocat nici un temei care ar indica la ilegalitatea actelor judecătorești contestate, ci au formulat critici ce se axează asupra fondului cauzei.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel sau instanța de fond, respectiv nu constituie temei de casare a actelor judecătorești recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului, dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin prisma jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, iar recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, însă motivele recursului, invocate în speță, sunt similare celor invocate în cadrul judecării pricinii, care au fost apreciate corespunzător.

În astfel de circumstanțe, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de P N, prin intermediul avocatului G V ca fiind inadmisibil.

În conformitate cu art. 269-270, 433 lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e :

Recursul declarat de PN, prin intermediul avocatului G V, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecător

Tatiana Vieru

Judecători

Oleg Sternioală

Nicolae Craiu